

СЛУЖБЕНИ ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ МАКЕДОНИЈА

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ“ излази истовремено у српском, хрватском, словеначком и македонском издању два пута недељно, и по потреби. — Огласи по тарифи. — Текући рачун код Народне банке ФНРЈ бр. 101-900880 — Текући рачун продајног одељења 101-670880

Субота, 15

БЕОГРАД

БРОЈ 87

ГОД. V

Službeni Vesnik N.R.M. — A
Administracija

Skolje

M. Tita

Телефони: Редакција 27-595, Продајно одељење 22-619, Рачуноводство 26-276, Експедиција 21-251.

687.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра државних набавки ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ОТКУПУ ЖИТАРИЦА У ЕКОНОМСКОЈ 1950/51 ГОДИНИ

Опште одредбе

Члан 1

У циљу обезбеђења снабдевања становништва вршиће се у економској 1950/51 години обавезни откуп житарица.

Произвођачи су дужни да према плану сетве за-сеју одређене површине житарицама и на тај начин обезбеде довољну производњу из које ће подмирити своје обавезе у житарицама према држави сходно прописима ове уредбе.

По прописима о обавезном откупу земљорадници и земљорадничке задруге дужни су продати држави одређену количину житарица, и то: пшенице, ражи, мапилице, крупника, овса и кукуруза.

Члан 2

Поред земљорадничких газдинстава и задруга обавезни су продати држави житарице и неземљорадници који поседују земљу под житарицама, као и она лица која су узела или дала земљу у закуп или наполицу.

Министар државних набавки народне републике, у сагласности са Министром државних набавки ФНРЈ, доносе прописе о начину задужења неземљорадника и лица у закупном и наполичарском односу.

Члан 3

Овлашћеним откупним предузећима обавезно се мора продати и целокупни ушур од вршалица, млински ушур, манипулативни вишкови млинова, ушур од круњача и крупача и житарице које машинско-тракторске станице и станице за чишћење семена примају као накнаду у натури за своје услуге.

Млински ушур, ушур од вршалица, круњача и крупача који земљорадничке задруге примају као накнаду у натури за своје услуге индивидуалним земљорадничким газдинствима такође се мора обавезно продати овлашћеним откупним предузећима.

Члан 4

Откуп житарица вршиће се по одређеним државним (везаним) ценама. Земљорадничким газдинствима и задругама издаваће се поред износа куповне цене и бонови за куповину индустријских производа по нижим јединственим ценама до износа одређеног посебним прописима.

Члан 5

Земљорадничка газдинства могу са вишковима житарица, који им остају после обавезне испоруке, слободно располагати у оквиру постојећих прописа.

Члан 6

Земљорадничка газдинства која имају мање од два хектара обрадиве површине ослобађају се обавезне продаје житарица.

Планирање откупа

Члан 7

Влада ФНРЈ, у оквиру општедржавног привредног плана, доноси општедржавни план откупа житарица.

Влада народне републике, у оквиру општедржавног плана откупа житарица, доноси план откупа житарица за територију народне републике и разрађује га на поједине области.

Извршни одбор обласног народног одбора, на споразуман предлог повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде, разрађује план откупа житарица на срезове, а извршни одбор среског народног одбора, на споразуман предлог повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде на месне народне одборе.

Утврђивање обавезе

Члан 8

Пре сетве житарица месни народни одбор задуже свако земљорадничко газдинство, изузев газдинства до 2 хектара, количином и врстом житарица (пшенице, јечма, кукуруза итд.) коју ће земљорадничко газдинство обавезно продати по дозревању житарица рода 1949/50.

Члан 9

Количина житарица којом ће земљорадничко газдинство бити задужено да прода држави утврђује се према категорији којој земљорадничко газдинство припада и према одређеној норми обавезне испоруке житарица по једном хектару обрадиве површине, и то:

Категорија	Величина обрадиве површине	Норма
I	од 2 до 3 ха	до 450 кг по 1 ха
II	од 3 до 5 ха	до 850 кг по 1 ха
III	од 5 до 8 ха	од 100 до 1.100 кг по 1 ха
IV	од 8 до 10 ха	од 150 до 1.250 кг по 1 ха
V	од 10 до 15 ха	од 200 до 1.400 кг по 1 ха
VI	од 15 до 20 ха	од 250 до 1.550 кг по 1 ха
VII	од 20 и више ха	од 300 до 1.700 кг по 1 ха

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ, може изузетно за извесне рејоне одредити и ниже минималне количине обавезне испоруке по хектару за поједине категорије.

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ, ради осигурања јединствених принципа у исхрани становништва донеће ближе одредбе о начину одређивања количина житарица којом ће се поједино земљорадничко газдинство задужити у оквиру напред одређених норми с обзиром на бројност чланова домаћинства, житородност краја и слично.

Као обрадиве површине, у смислу првог става овог члана, сматрају се оранице, баште и њтови, воћњаци, виноградни и ливади. У обрадиве површине урачунаће се и она земљишта која су раније била оранице, а сопственици их је из спекулативних или других неоправданих разлога престао обрађивати.

Површине земљишта засејане индустријским биљем и поврћем, чију је испоруку земљорадничко газдинство уговорило са државом, узимају се у обзир приликом одређивања категорије којој земљорадничко газдинство припада али се не урачунавају у обрадиву површину на основу које се израчунава задужење.

Члан 10

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ, може одредити да се виноградни у појединим виноградским и воћарским рејонима узимају у обзир приликом одређивања категорије којој земљорадничко газдинство припада, али се не урачунавају у обрадиву површину на основу које се израчунава задужење.

Ако род житарица у неким крајевима страда услед непогода (суша, град, пожар и сл.), може Министар државних набавки ФНРЈ, на предлог министра државних набавки народне републике, по извршеној процени приноса, смањити за те крајеве количину обавеза за испоруку житарица.

Члан 11

Задужење појединих газдинстава месни народни одбор уноси у посебне спискове које објављује на уобичајан начин.

Поједина газдинства могу поднети жалбу против задужења када сматрају да немају онолико обрадиве површине у смислу ове уредбе на основу које су задужена. Рок за подношење жалбе је 8 дана.

Исто тако поједина газдинства могу се жалити у време сазревања житарица ако им жито није родило толико да у целости могу извршити своју обавезу према овој уредби.

Жалбе се подносе извршном одбору среског народног одбора. Извршни одбор среског народног одбора дужан је доставити предмете по жалбама које није у целости уважио извршном одбору обласног народног одбора, који може решење извршног одбора среског народног одбора по праву надзора поништити или укинути. Извршни одбор среског народног одбора дужан је донети ново решење по примедбама извршног одбора обласног народног одбора.

Жалбоци који се очигледно неосновано жале сноси трошкове поступка.

Евиденција о спровођењу плана откупа житарица

Члан 12

Извршни одбор среског народног одбора, по извршеном прегледу спискова задужења које му је поднео месни народни одбор, а на основу извештаја повереника државних набавки, повереника пољопривреде и председника планске комисије, подноси извештај о извршеном прегледу извршном одбору обласног народног одбора.

Извршни одбор обласног народног одбора, на основу извештаја повереника државних набавки, председника планске комисије и повереника пољопривреде,

прегледа извештаје среских народних одбора и оцењује да ли је при задужењу поступљено у смислу прописа ове уредбе.

Министар државних набавки народне републике и председник планске комисије народне републике оцењује извештаје обласних народних одбора и ако нађу да су задужења правилно извршена, доставиће Министру државних набавки ФНРЈ укупан збир задужења за територију народне републике.

Члан 13

Месни народни одбор, у споразуму са органима пољопривреде у времену од сетве до сазревања житарица, водиће евиденцију о стварно засејаним површинама житарица на своме подручју, о стању усева и другим подацима важним за извршење плана пољопривредне производње и откупа.

Министар пољопривреде ФНРЈ донеће прописе о вођењу евиденције по ст. 1 овог члана.

Обавезе сељачких радних задруга и економија земљорадничких задруга

Члан 14

Количина обавезне испоруке житарица сељачке радне задруге утврђује се у привредном плану задруге.

Поред тога сељачка радна задруга преузима обавезе оних земљорадника који ступе у задругу после утврђивања њихове обавезе (чл. 8—11).

Члан 15

План производње и тржних вишкова пољопривредних производа, као и количине обавезне испоруке економија земљорадничких задруга утврђује се као и за сељачке радне задруге.

Казнене одредбе

Члан 16

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела казниће се новчаном казном до 50.000 динара или поправним радом до три месеца и казном одузимања предмета прекршаја, лица која су обавезна да продају житарице по прописима ове уредбе:

- а) ако према плану сетве не засеју одређене површине житарицама;
- б) ако без оправданог разлога не изврше обавезну испоруку у одређеној количини и у одређеном року;
- в) ако дају нетачне податке који су од утицаја на утврђивање обавеза.

Административно-казнени поступак воде и решења у првом степену доносе извршни одбори среских (градских) народних одбора.

Члан 17

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела, казниће се новчаном казном до 10.000 динара одговорни службеници у повереништву државних набавки извршног одбора среског (градског) народног одбора, односно службеници месног народног одбора као и руководиоци и одговорни службеници овлашћених предузећа за откуп житарица односно задруга:

- а) ако услед немарног рада не предузму мере да се задужења газдинстава изврше на време;
- б) ако не поднесу на време или ако поднесу нетачне извештаје;
- в) ако не воде на прописан начин евиденцију о задужењима и евиденцију о откупљеним и испорученим количинама житарица;
- г) ако располажу откупљеним житарицама противно постојећим прописима или противно диспози-

цијама добијеним од надлежног органа односно предузећа;

д) ако не приме жалбу или је не доставе на решавање среском народном одбору.

Административно-казнени поступак воде и решења у првом степену доносе извршни одбори обласних народних одбора.

Завршне одредбе

Члан 18

Ближе прописе за спровођење ове уредбе донеће Министар државних набавки ФНРЈ.

Члан 19

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

13 октобра 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар државних набавки,

Јаков Блажевић, с. р.

688.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, на предлог Министра државних набавки ФНРЈ, Влада ФНРЈ донос:

УРЕДБУ

О ОБАВЕЗНОМ ОТКУПУ СТОКЕ И СВИЊА У 1950 ГОДИНИ

Опште одредбе

Члан 1

У циљу подмиривања потреба у месо и масноћама потрошача који су на обезбеђеном снабдевању вршиће се у 1950 години обавезан откуп стокe и свиња од индивидуалних земљорадничких газдинстава и земљорадничких задруга.

Обавезама по овој уредби могу се задужити и неземљорадници ако су сопственици или корисници пољопривредне обрадиве површине.

Члан 2

Земљорадничка газдинства и задруге, као и домаћинства из члана 1 ст. 2 ове уредбе дужни су, под условима прописаним овом уредбом, да продају држави одређену количину стокe, и то: говеда (бикова, волова, крава, јунади, телад и бивола), свиња (мршавих, тозљених и прасади), оваца и јагњади, коза и јаради.

Земљорадничка газдинства задужена испоруком стокe могу своју обавезу у целости или делимично измирити утовљеним гускама и ћуркама.

Министар државних набавки ФНРЈ прописује услове којима мора одговарати стока односно живина у погледу квалитета при испоруци откупним предузећима.

Члан 3

Откуп стокe, свиња односно живине вршиће се по одређеним државним (везаним) ценама. Земљораднич-

ким газдинствима и задругама издавање се поред износа куповне цене и бонови за куповину индустријских производа по нижим јединственим ценама до износа одређеног посебним прописима.

Члан 4

Земљорадничка газдинства, задруге и домаћинства могу оним делом и количинама стокe и свиња који није обухваћен обавезним откупом слободно располагати у оквиру постојећих прописа.

Планирање откупа

Члан 5

Влада ФНРЈ, у оквиру општедржавног привредног плана, доноси општедржавни план откупа стокe и свиња.

Влада народне републике, у оквиру општедржавног плана откупа стокe и свиња доноси план откупа стокe и свиња за територију народне републике и разрађује га на поједине области.

Извршни одбор обласног народног одбора, на споразуман предлог повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде, разрађује план откупа стокe и свиња на срезове, а извршни одбор среског народног одбора на споразуман предлог повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде на месне народне одборе.

Члан 6

Месни народни одбор разрађује план откупа стокe и свиња примљен од среског народног одбора, и задужења појединих газдинстава уноси у посебне спискове у којима одређује количину и врсту стокe, коју ће поједина газдинства према категоријама у које су распоређена обавезно продати држави, као и број утовљених свиња који ће бити обавезна да испоруче.

Месни народни одбор распоређује план откупа и врши задужења према начелима постављеним у овој уредби и према упутствима Министра државних набавки ФНРЈ и министра државних набавки народне републике и свој план откупа доставља среском народном одбору.

Члан 7

Извршни одбор среског народног одбора, на основу извештаја повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде, прегледа на својој седници списак задужења месног народног одбора и у њему врши потребне измене односно потврђује га.

Евиденција о спровођењу плана откупа стокe и свиња

Члан 8

Извршни одбор среског народног одбора по извршеном прегледу спискова задужења подноси извештај о извршеном прегледу извршном одбору обласног народног одбора.

Извршни одбор обласног народног одбора, на основу извештаја повереника државних набавки, претседника планске комисије и повереника пољопривреде, прегледа извештај среског народног одбора и оцењује да ли је при задужењу поступљено у смислу прописа ове уредбе.

Министар државних набавки народне републике и претседник планске комисије народне републике оцењују извештаје обласних народних одбора и ако нађу

да су задужења правилно извршена доставиће Министру државних набавки ФНРЈ укупан износ плана задужења за територију народне републике.

Одређивање обавезе

Члан 9

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ ради осигурања јединствених принципа исхране становништва а руководећи се условима развоја и степеном развијености сточарства, одредиће сточарске рејоне, као и норме по којима ће се одређивати обавезна испорука стоке и свиња у појединим рејонима.

Члан 10

Категорија газдинства утврђује се према величини обрадиве површине и пашњака, и то:

Категорија	Величина обрадиве површине и пашњака
I	до 3 хектара
II	од 3 до 5 "
III	од 5 до 8 "
IV	од 8 до 10 "
V	од 10 до 15 "
VI	од 15 до 20 "
VII	од 20 и више хектара

Под обрадивом површином, у смислу ове уредбе, подразумевају се оранице, баште, вртови, виноградни, воћњаци и ливаде.

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ, може одредити да се виноградни у појединим виноградарским и воћарским рејонима узимају у обзир приликом одређивања категорије којој земљорадничко газдинство припада али да се не урачунавају у обрадиву површину на основу које се израчунава задужење.

Члан 11

Висина годишње обавезе по хектару (обрадиве површине и пашњака) појединих газдинстава утврђује се у границама одређених норми водећи нарочито рачуна:

- о стварном броју стоке коју има поједино земљорадничко газдинство;
- о коришћењу државне и задружне испаше;
- о економској снази газдинства;
- о условима за гајење и производњу стоке на газдинству;
- о томе да ли је сточарство једини, главни или споредни извор прихода за газдинство;
- о потребама газдинства за радном, музном и приплодном стоком;
- о броју чланова газдинства и њиховој радној снази.

Влада народне републике, у сагласности са Владом ФНРЈ, може одредити да се неке категорије газдинстава у појединим рејонима не задужују према нормама, у смислу члана 9 већ оцењујући могућност испоруке стоке индивидуално за свако поједино газдинство.

Влада народне републике може одредити у којим се случајевима поједина ситна газдинства могу ослободити обавезне продаје стоке.

Члан 12

На основу свог плана откупа стоке и свиња месни народни одбор издаће сваком газдинству писмено решење о његовом задужењу.

Решење о задужењу мора садржати:

а) број и тежину стоке, одређене по врстама и категоријама, које је газдинство дужно испоручити у току године;

б) број, као и просечну и укупну тежину утовљених свиња које је газдинство дужно да испоручи, са означењем процента масноће; као и број, просечну и укупну тежину мршавих свиња и прасади;

в) рокове у којима је газдинство дужно да испоручи поједине количине од укупног задужења.

Против решења о задужењу земљорадничко газдинство може поднети жалбу среском народном одбору у року од три дана од дана пријема решења. Срески народни одбор дужан је донети решење по жалби у року од 8 дана.

Копију решења месни народни одбор дужан је доставити овлашћеном предузећу за откуп.

Члан 13

Испорука утовљених свиња обавезна је у свињогојским рејонима за сва земљорадничка газдинства са обрадивом површином од 3 хектара и већа, и то:

- газдинства од 3 до 5 хектара најмање 1 а највише 2 свиње;
- газдинства од 5 до 8 хектара најмање 1 а највише 3 свиње;
- газдинства од 8 до 10 хектара најмање 2 а највише 4 свиње;
- газдинства од 10 до 15 хектара најмање 3 а највише 6 свиња;
- газдинства од 15 до 20 хектара најмање 3 а највише 7 свиња;
- газдинства преко 20 хектара најмање 4 а највише 8 свиња.

Изузетно могу се земљорадничка газдинства у свињогојским рејонима са обрадивом површином до 3 хектара задужити највише са 2 свиње ако имају услова за тов свиња.

Члан 14

У несвињогојским рејонима задуживаће се испоруком свиња само она земљорадничка газдинства код којих постоје услови за тов без обзира на величину обрадиве површине и то највише до 5 свиња.

Члан 15

Приликом задуживања земљорадничког газдинства обавезном испоруком кукуруза, у смислу прописа о откупу житарица, месни народни одбор оставиће том газдинству потребну количину кукуруза за обавезну испоруку утовљених свиња.

Газдинствима која су извршила обавезу предаје кукуруза, у смислу Уредбе о откупу житарица у економској 1949/50 години, а накнадно се задуже за обавезну испоруку утовљених свиња по прописима ове уредбе, даће се из државног житног фонда количина кукуруза потребна за обавезни тов свиња.

Министар државних набавки народне републике одредиће које ће се количине кукуруза према уобичајеном начину това у поједином рејону остављати газдинствима у смислу предњих ставова овога члана.

Члан 16

Ближа упутства о начину задуживања испоруком стоке и свиња, и о смерницама којим ће се руководити месни народни одбори при задуживању, донеће министри државних набавки народних република. У упутствима ће бити прописан и начин на који ће се одређивати обавеза за земљиште које се прима или даје у наполицу или у закуп, као и начин на који ће се одређивати обавеза лица која нису земљорадници.

Извршење обавезе откупа**Члан 17**

По пријему писменог решења о задужењу, газдинства су дужна одмах закључити уговоре о ближим условима испоруке стоке и свиња са овлашћеним државним предузећима за откуп стоке.

Члан 18

Обавезна испорука стоке и свиња врши се предајом у живом стању.

Члан 19

Испоручене товљене свиње морају имати најмање 40% масноће од тежине заклане свиње.

Члан 20

Повереништво државних набавки средског односно градског народног одбора, у споразуму са републичким предузећем за откуп, а у оквиру оперативног плана откупа, одредиће на подручју сваког месног народног одбора дан и место где ће се стока предавати откупним предузећима.

Обавезе сељачких радних задруга и економија земљорадничких задруга**Члан 21**

Количине обавезне испоруке стоке и свиња сељачке радне задруге и економије земљорадничке задруге утврђују се у привредном плану задруге.

Поред тога сељачка радна задруга преузима обавезе оних земљорадника који ступе у задругу после утврђивања њихове обавезе.

Казнене одредбе**Члан 22**

Ако радња не претставља кривично дело, казниће се новчаном казном до 50.000 динара или поправним радом до 3 месеца, као и казном одузимања предмета прекршаја, лица која су обавезна на продају стоке и свиња по прописима ове уредбе:

а) ако без оправданог разлога не изврше обавезну испоруку стоке и свиња у одређеној количини и у одређеном року;

б) ако дају нетачне податке о броју и врсти стоке и свиња и о другим околностима које су од утицаја на утврђивање обавезе.

Члан 23

Новчаном казном до 25.000 динара или поправним радом до 2 месеца казниће се лица која по пријему решења о задужењу неоправдано одбију или избегавају да склопе уговор са овлашћеним предузећем за откуп стоке.

Административно-казнени поступак по прекршајима из овог и претходног члана воде и решења у првом степену доносе извршни одбори средских односно градских народних одбора.

Члан 24

Ако радња не претставља кривично дело, новчаном казном до 10.000 динара казниће се одговорни службеници у повереништву државних набавки средских односно градских народних одбора, односно службеници месних народних одбора, као и директори и одговорни службеници овлашћених државних преду-

зећа за откуп и намештеници задруга који за рачун предузећа врше откуп:

а) ако услед немарног рада не предузимају мере да се задужење газдинства изврши на време;

б) ако благовремено не приступе закључењу уговора са произвођачима;

в) ако располажу откупљеном стоком и свињама противно постојећим прописима или противно диспозицијама добијеним од надлежног органа за ове послове;

г) ако не предузму што је потребно да стока и свиње приликом транспорта не губе у квалитету и тежини испод одређене норме губитка;

д) ако не подносе на време или ако подносе нетачне извештаје;

ђ) ако не воде на прописан начин евиденцију о задужењима, уговореним, откупљеним и испорученим количинама стоке и свиња.

Административно-казнени поступак воде и решења у првом степену доносе извршни одбори обласних народних одбора.

Завршне одредбе**Члан 25**

Писмена решења о задужењу газдинстава обавезним испорукама стоке и свиња за целу 1950 годину, у смислу ове уредбе, морају се на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије саопштити до 15 новембра 1949 године.

Члан 26

Ближе прописе за спровођење ове уредбе доноси Министар државних набавки ФНРЈ.

Члан 27

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

13 октобра 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар државних набавки,
Јаков Блажевић, с. р.

689.

На основу чл. 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра државних набавки ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ**О ОТКУПУ МАСЛИНА И МАСЛИНОВОГ УЉА****Опште одредбе****Члан 1**

У циљу обезбеђења снабдевања становништва масноћама, сви произвођачи и други имаоци маслина дужни су да продају држави одређене количине маслина односно маслиновог уља по прописима ове уредбе.

Члан 2

Откуп маслина односно маслиновог уља врши се по одређеним државним (везаним) ценама. Земљорадничким газдинствима излаваће се поред износа куповне цене и бонови за куповину индустријске робе по нижим јединственим ценама до износа одређеног посебним прописима.

Прерада маслина у уље

Члан 3

Прерада маслина вршиће се у индустријским предузећима.

Прераду маслина могу вршити сопственици уљара само на основу дозволе извршног одбора обласног народног одбора.

Ближе прописе о месту и начину прераде маслина прописаће министар државних набавки народне републике.

Члан 4

За прераду маслина произвођачи су дужни платити ушур у уљу. Висину ушура одредиће министар државних набавки народне републике.

Сопственици уљара примљени ушур дужни су продати предузећима за откуп које одреди министар државних набавки народне републике. Исто тако, сопственици уљара дужни су продати уље из таложнице, које не сме садржавати вегеталне воде.

Планирање откупа

Члан 5

Влада ФНРЈ, у оквиру општедржавног привредног плана, доноси општедржавни план откупа маслина односно маслиновог уља.

Влада народне републике доноси, у оквиру општедржавног плана откупа, план откупа маслина односно маслиновог уља за територију народне републике и разрађује га на области.

Извршни одбори обласних народних одбора, на споразуман предлог повереника државних набавки, председника планске комисије и повереника пољопривреде, разрађују план откупа маслина и маслиновог уља на срезове, а извршни одбори среских народних одбора, на споразуман предлог повереника државних набавки, председника планске комисије и повереника пољопривреде, на месне народне одборе.

Члан 6

На основу плана откупа примљеног од среског народног одбора, месни народни одбори, у време дозревања маслина извршиће задужење сваког појединог произвођача маслина, одређујући коју ће количину маслина односно маслиновог уља поједини произвођач бити дужан продати држави.

Процену приноса маслина врше у време дозревања, а најкасније до 20 октобра, комисије које образује месни народни одбор по одобрењу среског односно градског народног одбора.

Задужења месни народни одбор уноси у посебне спискове.

Обрасце ових спискова и начин попуњавања прописаће министар државних набавки народне републике.

Утврђивање обавезе

Члан 7

За свако земљорадничко газдинство утврђује се у време сазревања маслина принос маслина, као и

вишак приноса, од кога је дужно продати држави одређену количину маслина односно маслиновог уља.

Принос маслина утврђује се према броју стабала њиховом положају и плодности. Укупан принос свих маслинових стабала множи се утврђеним процентом уља у маслинама и добије се принос уља.

Намерно недовољна обрада маслина неће повлачити мању обавезу према индивидуалном приносу, већ ће се обавеза у оваквом случају рачунати по просечном приносу.

Члан 8

За исхрану сваког члана домаћинства оставиће се по 20 кг уља. Исте количине уља оставиће се и сопственицима уљара из ушура, уколико им није остављена одговарајућа количина из властитог рода маслина.

Као чланови домаћинства сматрају се само она лица која стално живе у заједничком домаћинству са произвођачем маслина односно сопствеником уљаре.

По одбитку количине потребне за исхрану чланова домаћинства и количине ушура за прераду маслина, добија се основа за утврђивање количине коју је газдинство дужно продати држави (вишак приноса).

Члан 9

Количина маслина односно маслиновог уља коју је газдинство обавезно продати држави израчунава се у проценту од вишка приноса.

Проценат од вишка приноса одређује се према следећој табели:

Остатак уља по одбитку количина одређених за произвођача	А. Маслинарство као главна привредна грана	Б. Маслинарство и виноградарство појединачне важности	В. Виноградарство као главна привредна грана
до 100 кг	25—35%	45—55%	65—70%
од 100—200 кг	40—50%	55—65%	70—75%
од 200—400 кг	65—75%	75—80%	
од 400—600 кг	75—80%	80—85%	85—90%
преко 600 кг	80%	85—90%	

Министар државних набавки народне републике одредиће у оквиру горње табеле тачан проценат обавезне продаје маслиновог уља односно маслина.

Министар државних набавки народне републике поделиће подручја производње маслина на рејоне, водећи рачуна о економској снази појединих подручја, величини посела у тим подручјима и величини обрадиве површине појединих подручја.

Члан 10

Произвођачи маслина могу своју обавезу маслиновог уља извршити и продајом одговарајуће количине маслина.

Министар државних набавки народне републике, на предлог обласног народног одбора, одредиће за подручје сваког среза количину маслина која олговара проценту обавезне продаје маслиновог уља, имајући у виду квалитет маслина на подручју доличног среза.

Члан 11

Месни народни одбори издаће произвођачима маслина писмено решење о задужењу одређеном количином маслиновог уља коју је газдинство обавезно у одређеном року продати држави.

Против решења о задужењу произвођачи могу поднети жалбу, у року од три дана по пријему решења, извршном одбору среског народног одбора, који је дужан жалбу решити у року од осам дана.

Жалба не задржава извршење.

Спровођење откупа

Члан 12

До завршетка обавезног откупа произвођачи и имаоци маслина не могу продавати, позајмљивати, даривати или на било који начин отуђивати маслине односно маслиново уље.

Изузетно, произвођачи и имаоци маслина, који пре завршетка обавезног откупа испоруче овлашћеном откупном предузећу своју обавезну испоруку маслина односно маслиновог уља, могу отуђивати своје слободне вишкове маслина односно маслиновог уља на основу одобрења повереништва за државне набавке среског односно градског народног одбора.

Повереништво за државне набавке издаје ово одобрење на основу потврде откупног предузећа да је произвођач у целости предао своју обавезу.

Дан завршетка обавезног откупа одредиће извршни одбор обласног народног одбора по претходном споразуму са министром државних набавки народне републике.

Члан 13

Преузимање маслина односно маслиновог уља врше откупна предузећа одређена од стране министарства државних набавки народне републике.

Уколико се обавеза измирује продајом уља, обавеза се подразумева у чистом маслиновом уљу без примеса вегеталних вода и талога.

Код продаје уља са талогом зарачунаће се произвођачу 5% више него што је обавезан да прода, и то на име приноса талога. Ове количине талога исплатиће се произвођачу по одређеној цени за талог.

Казнене одредбе

Члан 14

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела, казниће се новчано до 30.000 динара или поправним радом у трајању до два месеца лица која су обавезна да продају маслиново уље по прописима ове уредбе:

- а) ако без разлога или хотимично не изврше обавезу продаје у одређеном времену;
- б) ако не изврше обавезу продаје у одређеној количини;
- в) ако испоручено маслиново уље не одговара условима из члана 13 ове уредбе;
- г) ако дају нетачне податке који су од утицаја на утврђивање обавезе;
- д) ако не воде довољно бригу о узгоју и култивирању маслина и постизавању нормалног приноса;
- ђ) ако прерађују маслине и уље у местима или на начин који се противи прописима који ће бити донети на основу ст. 3 чл. 3 ове уредбе;
- е) власници уљака ако врше прераду маслина без дозволе (ст. 2 чл. 3).

Осим новчане казне односно казне поправног рада учиниоци ће се казнити одузимањем количине уља које је било предмет прекршаја.

Административно-казнени поступак воде и решења у првом степену доноси извршни одбори среских (градских) народних одбора.

Члан 15

Уколико радња не садржи обележја кривичног дела, казниће се новчаном казном до 10.000 динара

одговорни службеници обласних или среских (градских) народних одбора, односно службеници месних (рејонских) народних одбора, као и руководиоци и одговорни службеници овлашћених откупних предузећа односно сабирних станица:

а) ако услед немарног рада не предузму мере да се задуживање произвођача изврши на време;

б) ако преузимају маслиново уље које не одговара условима из чл. 13 ове уредбе или учине пропусте услед којих се откупљене количине маслиновог уља покваре или пропадну;

в) ако не поднесу на време или ако поднесу нетачне податке;

г) ако не воде на прописан начин евиденцију о задужењу и испорукама маслиновог уља;

д) ако располажу откупљеним количинама уља противно постојећим прописима или противно диспозицијама примљеним од надлежних органа;

ђ) ако не изврше остале задатке из ове уредбе односно прописе који ће се донети на основу ове уредбе.

Исто тако казниће се власници и одговорни службеници ако до почетка прераде не оспособе уљаре за правилну прераду.

Административно-казнени поступак води и решења у првом степену доноси извршни одбор обласног народног одбора.

Члан 16

Ближе прописе за спровођење ове уредбе донеће Министар државних набавки ФНРЈ.

Члан 17

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

13 октобра 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар државних набавки,
Јаков Блажевић, с. р.

690.

На основу члана 80 ст. 2 Устава ФНРЈ, Влада ФНРЈ, на предлог Претседника Владе ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ПРЕНОШЕЊУ НАДЛЕЖНОСТИ НА ОБЛАСНЕ НАРОДНЕ ОДБОРЕ

Члан 1

У Основној уредби о грађењу („Службени лист ФНРЈ” бр. 46/48):

а) чл. 10 мења се и гласи:

„Државна грађевинска предузећа су, по правилу, под руководством Министарства грађевина ФНРЈ, министарства грађевина народних република односно обласних, среских или градских народних одбора, уколико Влада ФНРЈ или влада народне републике не одлучи да буду под руководством и других министарстава.”

б) чл. 15 ст. 3 мења се и гласи:

„Против решења о одбијању издавања дозволе за припремне радове подносилац молбе може, у року од два дана, изјавити жалбу извршном одбору обласног народног одбора који је дужан донети решење у року од осам дана”.

в) чл. 17 ст. 2 мења се и гласи:

„Против ускраћивања дозволе од стране среског односно градског извршног одбора подносилац молбе може у року од два дана по пријему решења изјавити жалбу извршном одбору надлежног обласног народног одбора”.

г) чл. 19 мења се и гласи:

„Ако се градња простира на два или више средова односно градова, онда ће грађевинску дозволу издати извршни одбор обласног народног одбора; ако се градња простира на подручје две области, грађевинску дозволу ће издати министар комуналних послова народне републике, а ако су у питању две народне републике, дозволу за припремне радове и грађевинску дозволу издаје Министар грађевина ФНРЈ.”

д) чл. 22 мења се и гласи:

„На молбу извођача радова образоваће се, у року од три дана по пријему молбе, при Министарству грађевина ФНРЈ, министарствима грађевина народних република, обласним, среским односно градским народним одборима, комисија за пријем извршених грађевинских радова”.

ђ) чл. 23 ставови 3, 4 и 5 мењају се и гласе:

„Комисије за пријем извршених грађевинских радова при обласним, среским односно градским извршним одборима вршиће пријем завршених градњи локалног значаја.

Министар грађевина ФНРЈ може овластити комисију за пријем грађевинских радова при министарству грађевина народне републике односно при обласном, среском (градском) извршном одбору, да изврши пријем завршених градњи савезног значаја.

Министар грађевина народне републике може овластити комисију за пријем грађевинских радова при обласном, среском односно градском извршном одбору да изврши пријем завршених градњи републичког значаја.”

е) чл. 23 ст. 7 мења се и гласи:

„Министарство грађевина народне републике може овластити комисију за пријем грађевинских радова при обласном, среском односно градском извршном одбору да изврши пријем извршених радова из републичке надлежности”.

ж) чл. 24 ст. 1 прва реченица мења се и гласи:

„Комисију за пријем извршених грађевинских радова при Министарству грађевина ФНРЈ образује Министар грађевина ФНРЈ, при министарствима грађевина народних република министри грађевина народних република, а при обласним, среским односно градским народним одборима извршни одбори.”

з) чл. 27 ст. 1 тач. 2 мења се и гласи:

„Министарство грађевина народне републике ако се врши пријем извршених градњи републичког значаја, односно обласног, среског или градског извршног одбора ако се врши пријем извршених градњи локалног значаја.”

и) чл. 33 ст. 3 мења се и гласи:

„Грађевинско предузеће односно инвеститор може против решења среског односно градског извршног одбора изјавити жалбу извршном одбору обласног народног одбора, а против решења министра грађевина народне републике донесеног на основу ст. 1 овог члана, влади народне републике.”

Члан 2

У Уредби о грађевинској инспекцији („Службени лист ФНРЈ” бр. 46/48):

а) у чл. 3 ст. 2, после подстава 2 додаје се нов подстав, који гласи:

„Обласне грађевинске инспекције, које се налазе у обласним народним одборима, за све градње за друштвени стандард и за капиталну изградњу обласног значаја на подручју области.”

б) у чл. 4 ст. 1 мења се и гласи:

„Савезна грађевинска инспекција извршава своје задатке непосредно или њихово извршење поверава републичким, обласним, среским односно градским грађевинским инспекцијама”.

в) чл. 5 мења се и гласи:

„Задатке републичке грађевинске инспекције могу, по њеном овлашћењу, извршити обласне, среске односно градске грађевинске инспекције.

Републичке грађевинске инспекције издају на територији народне републике упутства и смернице за рад обласних, среских односно градских грађевинских инспекција, у складу са упутствима и смерницама савезне грађевинске инспекције”.

г) чл. 10 последњи став мења се и гласи:

„Захтев да се градња поруши грађевински инспектор подноси, према значају градње, надлежном министру грађевина односно обласном, среском или градском извршном одбору”.

д) чл. 11 ст. 2 мења се и гласи:

„Против решења грађевинског инспектора да се радови обуставе односно да се градње напусте, донесеног на основу ст. 2 и 3 чл. 10 ове уредбе, може се у року од три дана од саопштења решења или пријема решења изјавити жалба Министру грађевина ФНРЈ, министру грађевина народне републике, обласном, среском односно градском извршном одбору, према томе да ли је градња савезног, републичког или локалног значаја.”

ђ) чл. 17 мења се и гласи:

„О времену и начину оснивања обласних, среских и градских грађевинских инспекција донеће решење министри грађевина народних република.”

Члан 3

У Основној уредби о пројектовању („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48):

а) чл. 7 ст. 2 мења се и гласи:

„Комисије за ревизију идејних пројеката оснивају се при Савезној планској комисији, планским комисијама народних република, Министарству грађевина ФНРЈ, министарствима грађевина народних република, министарствима комуналних послова и обласним, среским односно градским извршним одборима.”

б) чл. 8 последњи став мења се и гласи:

„Ревизију идејних пројеката свих објеката локалног значаја врше комисије за ревизију идејних пројеката при министарствима комуналних послова народних република, односно комисије за ревизију идејних пројеката при обласним, среским (градским) извршним одборима. Које ће идејне пројекте објеката локалног значаја ревидирати комисије при министарствима комуналних послова, а које комисије при обласним, среским односно градским извршним одборима, као и чланове ових комисија, одређују својим прописима владе народних република.”

в) чл. 13 ст. 2 мења се и гласи:

„Жалбе на решења комисије за ревизију идејних пројеката при планској комисији народне републике и министарству грађевина народне републике решава

претседник планске комисије народне републике односно министар грађевина народне републике, а министар комуналних послова по жалбама на решења комисије за ревизију идејних пројеката при министарству комуналних послова и при обласним извршним одборима. По жалбама на решења комисије при средњим односно градским извршним одборима решава извршни одбор обласног народног одбора.”

г) чл. 34 мења се и гласи:

„Комисије за ревизију главних пројеката објеката за друштвени стандард оснивају се при Министарству грађевина ФНРЈ, министарствима грађевина народних република, обласним и средњим односно градским извршним одборима.”

д) чл. 36 ст. 3 прва реченица мења се и гласи:

„Влада народне републике донеће прописе о оснивању и надлежности комисија за ревизију главних пројеката при извршним одборима обласних, средњих односно градских народних одбора.”

Члан 4

У Уредби о трговинској инспекцији („Службени лист ФНРЈ” бр. 55/48):

а) у чл. 3 ст. 2, испред последњег подстава додаје се нов подстав, који гласи:

„Обласна трговинска инспекција на подручју области”.

б) у чл. 5 ст. 2 брише се тач. б).

в) После чл. 5 додаје се нов члан 5а, који гласи:

„Обласна трговинска инспекција је у саставу повереништва за трговину и снабдевање обласног народног одбора.

Обласна трговинска инспекција има нарочито ове задатке:

— врши опште руководство и надзор над службом трговинске инспекције на подручју области;

— стара се о извршењу општих задатака трговинске инспекције на подручју области;

— спроводи смернице и упутства савезне и републичке инспекције и у складу са овим смерницама и упутствима даје смернице, упутства и задатке средњим (градским) трговинским инспекцијама и усклађује њихов рад;

— помаже организовање трговинске инспекције на подручју области;

— указује сталну и непосредну помоћ средњим (градским) трговинским инспекцијама;

— стара се о стручном изграђивању кадрова трговинске инспекције на подручју области.

Обласна трговинска инспекција може вршити трговинску инспекцију и непосредно на целом подручју области”.

Члан 5

У Уредби о контроли промета непокретностима („Службени лист ФНРЈ” бр. 24/48) чл. 4 ст. 2 мења се и гласи:

„Жалба се подноси непосредно извршном одбору који је донео решење. О жалби решава извршни одбор обласног народног одбора.”

Члан 6

У Уредби о трошковима државних трговачких предузећа („Службени лист ФНРЈ” бр. 45/48):

а) чл. 16 ст. 3 мења се и гласи:

„Министар трговине и снабдевања ФНРЈ за предузећа општедржавног значаја, министри трговине и снабдевања народних република за предузећа републичког значаја, а обласни народни одбори за предузећа локалног значаја, одређују који део оствареног доприноса за подизање кадрова остаје на располага-

гању предузећу, а који се део уплаћује у корист административно-оперативног руководиоца у сврху подизања кадрова.”

б) чл. 20 ст. 1 мења се и гласи:

„Административно-оперативни руководиоца може, у сагласности са министром трговине и снабдевања народне републике за поједина државна трговачка предузећа републичког значаја, односно у сагласности са повереником трговине и снабдевања обласног народног одбора за поједина предузећа локалног значаја, код којих су стварни трошкови набавке и продаје из објективних разлога нижи од трошкова набавке и продаје садржаних у рабатима и маржама, планирати и одредити ниже индивидуалне трошкове набавке и продаје од оних који су садржани у рабатима и маржама”.

Члан 7

У Уредби о привредним предузећима инвалидских организација („Службени лист ФНРЈ” бр. 70/47):

а) чл. 4 последња реченица мења се и гласи:

„Извршни одбор обласног односно средњег (градског) народног одбора, ако предузеће оснива обласни односно средњи (градски) одбор ратних војних инвалида”.

б) чл. 8 ст. 2 мења се и гласи:

„Регистрација се врши код Министарства финансија ФНРЈ ако је одобрење за оснивање предузећа издато од стране Министра Владе ФНРЈ, а код министарства финансија народне републике ако је одобрење за оснивање предузећа издато од стране ког другог органа.”

Члан 8

У Уредби о начину снабдевања надлештава, уставна и предузећа индустријским производима („Службени лист ФНРЈ” бр. 8/49) чл. 4 ст. 1 мења се и гласи:

„Министарство трговине и снабдевања народне републике расподељује добијени контингент на основне кориснике: министарства, комитете, обласне, средње и градске народне одборе. По извршеној расподели (о висини додељених контингената и асортимана) министарство трговине и снабдевања народне републике обавештава основне кориснике и трговачки сервис”.

Члан 9

У Уредби о здравственом надзору над животним намирницама („Службени лист ФНРЈ” бр. 55/48) чл. 8 ст. 1 друга реченица мења се и гласи:

„Ако је предузеће обласног, или је републичког односно савезног значаја, потребна је за стављање под стални надзор сагласност обласног народног одбора, односно министарства народног здравља народне републике, или Комитета за заштиту народног здравља Владе ФНРЈ”.

Члан 10

У Уредби о здравственом прегледу (фитопатолошкој контроли) воћа у унутрашњем промету и воћа намењеног за извоз („Службени лист ФНРЈ” бр. 86/46) ст. 1 и 2 чл. 13 мењају се и гласе:

„Извршни одбори обласних народних одбора спровеће сваке године до 20 априла обавезни преглед воћњака на својој територији и установиће рејоне (срезове и округе) у којима су воћњаци и друге културе заражени калифорниском штитастом ваши.

Спискове рејона, чије је воће заражено, извршни одбори обласних народних одбора доставиће најдаље

до 1 маја сваке године преко министарства пољопривреде народне републике Министарству пољопривреде ФНРЈ”.

Члан 11

У Уредби о организацији семенске службе („Службени лист ФНРЈ” бр. 44/47):

а) чл. 19 мења се и гласи:

„Ради утврђивања квалитета семенске робе произведене на усевама и расадима из умножавања признатих, непризнатих и рејонизираних сорти, оснивају се при повереништвима за пољопривреду обласних народних одбора и при повереништву за пољопривреду Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине комисије за признавање квалитетне семенске робе.

Претседника и чланове комисије именује повереник за пољопривреду обласног народног одбора, односно Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине из реда стручњака за оплеменивање, производњу и заштиту биља на подручју области односно аутономне покрајине”.

б) чл. 25 ст. 2 мења се и гласи:

„Комисију сачињавају, један стручњак кога именује извршни одбор обласног народног одбора, један члан кога именује срески извршни одбор и један члан кога именује директор државног семенског односно индустриског предузећа”.

в) чл. 28 мења се и гласи:

„Обласни народни одбор може у појединим случајевима, преко чланова комисије за признавање квалитетне семенске робе, вршити специјални надзор и контролу прегледа издвојених усева и расада од стране среске комисије за издавање усева и расада”.

г) чл. 30 ст. 2 мења се и гласи:

„Чистионице семена оснивају обласни народни одбори и повереништво за пољопривреду Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине, и срески народни одбори по одобрењу обласног народног одбора односно повереништва за пољопривреду Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине”.

Члан 12

У Уредби о сузбијању и спречавању сточних зараза („Службени лист ФНРЈ” бр. 48/48):

а) чл. 2 ст. 2 допуњава се и гласи:

„Извршни одбори обласних и среских односно градских народних одбора, у сарадњи са месним народним одборима, предузимају и извршују мере ради сузбијања и спречавања сточних зараза.”

б) чл. 10 ст. 2 допуњава се и гласи:

„У исто време извршни одбор среског (градског) народног одбора известиле о појави заразне болести обласни народни одбор и министарство пољопривреде народне републике.”

в) после чл. 31 додаје се нов чл. 31а, који гласи:

„Обласни народни одбор има у пословима сузбијања и спречавања сточних зараза нарочито ове задатке:

1) да прикупља податке и води евиденцију о стању и кретању сточних зараза и да министарству пољопривреде народне републике предлаже план за сузбијање и спречавање сточних зараза на подручју области;

2) да даје упутства среским и градским народним одборима о предузимању мера за сузбијање и

спречавање сточних зараза, да координира њихов рад и извршење предузетих мера;

3) да организује кампање за спречавање и сузбијање сточних зараза у области и да према потреби сам сарађује у том послу преко својих стручњака;

4) да организује курсеве за усавршавање помоћног ветеринарског особља;

5) да извршује и друге задатке које му у пословима спречавања и сузбијања сточних зараза повери министар пољопривреде народне републике”.

г) чл. 35 мења се и гласи:

„Решење о накнади штете (чл. 23) доноси повереник за пољопривреду обласног народног одбора, повереник за пољопривреду Главног извршног одбора Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине односно повереник за пољопривреду народног одбора Аутономне Косовско-метохиске Области. По жалби против тога решења решава извршни одбор обласног народног одбора, Главни извршни одбор Народне скупштине Аутономне Покрајине Војводине односно извршни одбор народног одбора Аутономне Косовско-метохиске Области”.

Члан 13

У Уредби о сузбијању губара („Службени лист ФНРЈ” бр. 29/49) додаје се члану 5 нов став, 3, који гласи:

„Извршни одбор обласног народног одбора организује, руководи и контролише рад на откривању и сузбијању губара; помаже нижим народним одборима у њиховом раду у тим пословима; од среских и градских народних одбора прикупља податке о кретању и интензитету заразе на подручју области и у одређеним роковима подноси о томе извештаје министарству пољопривреде и министарству шумарства народне републике са предлозима за предузимање потребних мера”.

Члан 14

У Уредби о заснивању и престанку радних односа („Службени лист ФНРЈ” бр. 84/48) у члану 28 ст. 1, после прве реченице, додаје се нова (друга) реченица, која гласи:

„У истом циљу може повереник рада обласног народног одбора решењем размештати раднике предузећа локалног (обласног, среског и месног) значаја у истом или другом месту на подручју области”.

Члан 15

Став 2 члана 24 Уредбе о платама радника и ученика у шумској производњи („Службени лист ФНРЈ” бр. 44/48);

став 2 члана 26 Уредбе о платама радника и ученика у грађевинарству („Службени лист ФНРЈ” бр. 44/48);

став 2 члана 22 Уредбе о платама радника и ученика у графичкој индустрији („Службени лист ФНРЈ” бр. 58/48);

став 2 члана 25 Уредбе о платама радника на државним и задружним пољопривредним добрима („Службени лист ФНРЈ” бр. 58/48);

став 2 члана 22 Уредбе о платама радника на производњи стакла, црепа и керамике („Службени лист ФНРЈ” бр. 58/48);

став 2 члана 26 Уредбе о платама радника у рударству („Службени лист ФНРЈ” бр. 74/48);

став 2 члана 24 Уредбе о платама транспортних радника („Службени лист ФНРЈ” бр. 74/48);

став 2 члана 26 Уредбе о платама радника и ученика у металургији и металној грани („Службени лист ФНРЈ” бр. 86/48);

став 2 члана 27 Уредбе о платама радника и ученика у дрвнској, хемиској, медицинској, прехранбеној, текстилној, одевној и дуванској индустрији, индустрији стакла, папира, целулозе и дрвењаче, коже, обуће и гуме („Службени лист ФНРЈ” бр. 86/48);

став 2 члана 25 Уредбе о платама радника у производњи цемента, салонита, печеног магнезита, гипса, креча, лаких грађевинских плоча и бетонских производа („Службени лист ФНРЈ” бр. 86/48);

став 2 члана 22 Уредбе о платама радника и ученика на монтажама електричних и машинских постројења („Службени лист ФНРЈ” бр. 5/49);

став 2 члана 22 Уредбе о платама радника и ученика у експлоатацији електричних и машинских постројења („Службени лист ФНРЈ” бр. 6/49) — мења се и гласи:

„Административно-казнени поступак води и казне изврши одбор среског односно градског (рејонског) народног одбора по прописима Основног закона о прекршцима”.

У свима овим уредбама, у наведеним члановима, иза става 2 додају се нови ставови (3 и 4) који гласе:

„На предлог инспекције рада, или управе за радну снагу, или ако сам министар рада народне републике или Министар рада ФНРЈ то одлучи, административно-казнени поступак може водити и казне изрицати и министар рада народне републике или Министар рада ФНРЈ.

Административно-казнени поступак који је у току, било у првом или у другом степену, може преузети у сваком његовом стадију министар рада народне републике или Министар рада ФНРЈ”.

Члан 16

У Уредби о радним књижицама („Службени лист ФНРЈ” бр. 84/48) у чл. 5 после ст. 1 додаје се нов став, који гласи.

„Управе за радну снагу извршних одбора обласних народних одбора воде евиденцију и контролишу рад управе за радну снагу извршних одбора среских (градских, рејонских) народних одбора на подручју области по питању издавања радних књижица. Ове управе воде и евиденцију о странијој радној снази и повратницима на свом подручју и старају се о њиховом правилном упошљењу”.

Члан 17

У Уредби о изградњи стручних радничких кадрова и управама за стручне радничке кадрове („Службени лист ФНРЈ” бр. 79/48):

а) у чл. 5 ст. 1 мења се и гласи:

„За вршење послова изградње стручних радничких кадрова оснивају се у повереништвима рада обласних и среских (градских, рејонских) народних одбора односно у месним народним одборима управе односно групе за стручне радничке кадрове”.

б) у чл. 5 ст. 2, прва реченица, место „Отсеци (реферати)”, и у ст. 3 место „Отсеци”, ставља се „Управе односно групе”.

в) у чл. 9 ст. 2, у загради, место „отсека” ставља се „управе односно групе”.

Члан 18

У Уредби о заснивању и престанку радних одбора („Службени лист ФНРЈ” бр. 84/48) у члану 33 ст.

3; у Уредби о изградњи стручних радничких кадрова и управама за стручне радничке кадрове („Службени лист ФНРЈ” бр. 79/48) у члану 9 ст. 3; у Уредби о служби и управама за укључивање радне снаге у привреду („Службени лист ФНРЈ” бр. 79/48) у члану 11 ст. 3; и у Уредби о радним књижицама („Службени лист ФНРЈ” бр. 84/48) у члану 9 ст. 3 мења се и гласи:

„Административно-казнени поступак који је у току, било у првом или у другом степену, може преузети у сваком његовом стадију министар рада народне републике или Министар рада ФНРЈ”.

Члан 19

У Уредби о школама за ученике у трговини („Службени лист ФНРЈ” бр. 114/48) чл. 8 мења се и гласи:

„Школе за ученике у трговини оснивају министарства трговине и снабдевања народних република, обласни народни одбор у сагласности са министарством трговине и снабдевања народне републике, и градски и срески народни одбор у сагласности са обласним народним одбором.

Школе за ученике у трговини налазе се под руководством органа који је школу основао. Овај орган сноси и све трошкове око издржавања школе.

Надзор над школама за ученике у трговини врше министарство трговине и снабдевања и министарство рада народне републике, а над школама које оснивају градски и срески народни одбори надзор врши обласни народни одбор.”

Члан 20

У Уредби о нижим трговачким курсевима („Службени лист ФНРЈ” бр. 8/49):

а) чл. 2 мења се и гласи:

„Ниже трговачке курсеве оснивају министарства трговине и снабдевања народних република, обласни народни одбори у сагласности са министарством трговине и снабдевања народне републике, и градски и срески народни одбори у сагласности са обласним народним одборима.

Нижи трговачки курсеви стоје под руководством органа који је курс основао. Овај орган сноси и све трошкове око издржавања курса.

Надзор над нижим трговачким курсевима које оснивају обласни народни одбори врши министарство трговине и снабдевања народне републике, а над курсевима које оснивају градски и срески народни одбори надзор врши обласни народни одбор”.

б) чл. 7 ст. 2 мења се и гласи:

„За доношење решења о службеничким односима управника и наставног особља потребна је сагласност министарства трговине и снабдевања народне републике ако је курс основао обласни народни одбор, а сагласност обласног народног одбора ако је курс основао градски или срески народни одбор”.

Члан 21

У Уредби о организацији катастарске службе („Службени лист ФНРЈ” бр. 7/48):

а) чл. 2 ст. 1 мења се и гласи:

„Катастарска служба врши се преко Главне геодетске управе при Влади ФНРЈ, геодетских управа при владама народних република, управа за катастар обласних народних одбора и уреда за катастар среских народних одбора”.

б) После чл. 6 додаје се нови чл. 6а који гласи:

„Задатак управе за катастар обласног народног одбора јесте:

1) да руководи цародом и одржавањем катастарског оделата, врши надзор и усклађује рад катастарске службе на подручју области;

2) да организује катастарску службу;

3) да указује помоћ среским и градским народним одборима у обављању катастарске службе и врши стручну инструктажу;

4) да прикупља и обрађује статистичке податке за подручје области;

5) да се стара о свим набавкама техничког материјала за све уреду за катастар на подручју области”.

Члан 22

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

10 октобра 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

691.

На основу члана 1 Закона о овлашћењу Влади ФНРЈ за доношење уредаба по питањима из народне привреде, Влада ФНРЈ, на предлог Министра поморства ФНРЈ, доноси

УРЕДБУ

О ЗАВОЂЕЊУ И НОШЕЊУ СЛУЖБЕНОГ ОДЕЛА (УНИФОРМЕ) У ПОМОРСТВУ

Члан 1

У поморству заводи се ношење службеног одела (униформе) за:

а) лица укључена на поморским бродовима бродарских предузећа општесавезног и републичког значаја и школским поморским бродовима;

б) лица у лучко-управној служби распоређена у звањима струка поморске и унутрашње пловидбе;

в) лица која у циљу сигурности људских живота врше надзор над сигурношћу брода;

г) лица која у име бродарског предузећа које управља бродом, врше, док брод плови, надзор над бродом или на броду;

д) пилоте и светионичаре;

ђ) лица поморске санитетске службе која врше преглед брода или прегледе на броду;

е) ученике поморских стручних школа.

Члан 2

Лица из члана 1 тач. а) дужна су носити службено одело, ако су укључена на теретним бродовима, за време уласка брода у луку, изласка брода из лука приликом службеног изласка са брода, у домаћим или страним лукама, а ако су укључена на путничким, теретно-путничким или школским бродовима још и за време путовања; лица из члана 1 тач. б), в), г), д), ђ) дужна су носити службено одело за време вршења службе, а лица из тачке е) за време школовања.

Члан 3

Министар поморства ФНРЈ прописује правилником која су лица, укључена на бродовима поморско-техничких предузећа, дужна носити службено одело и када.

Члан 4

Службено одело добијају лица из члана 1 ова уредбе на бесплатну употребу од организационе јединице код које се налазе у служби или на школовању.

Министар поморства ФНРЈ прописује за које се време службенику даје једно одело. По истеку тог времена лице које је добило службено одело на употребу постаје његовим сопствеником.

Члан 5

За време прописаног рока употребе службеног одела оно се не може отуђити нити се на њему могу вршити никакве измене у кроју, боји или ознакама.

Лице које за време рока употребе отуђи службено одело или изврши на њему ма коју измену у кроју, боји или ознакама одговара дисциплински и материјално.

Члан 6

У случају да лицу из чл. 1 ове уредбе престане радни (службенички) однос односно школовање, док траје време за које му је дато службено одело на бесплатну употребу, задржава службено одело уз накнаду противвредности која се израчунава с обзиром на време за које је службено одело употребљавано и цену коштања у време његове набавке.

Члан 7

Ближе прописе за спровођење ове уредбе као и прописе који се односе на број, саставне делове, боју, службеног одела и ознаке на њему, прописује Министар поморства ФНРЈ.

Члан 8

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

10 октобра 1949 године

Београд

Претседник Владе ФНРЈ
и Министар народне одбране,
Маршал Југославије
Јосип Броз-Тито, с. р.

Министар поморства,

Вицко Крстуловић, с. р.

692.

На основу чл. 23 Уредбе о међусобном плаћању у привреди од 21 новембра 1947 године („Службени лист ФНРЈ” број 103/47) прописујем

УПУТСТВО

О ИЗМЕНАМА ТАЧ. IV УПУТСТВА ЗА ИЗВРШЕЊЕ УРЕДБЕ О МЕЃУСОБНОМ ПЛАЋАЊУ У ПРИВРЕДИ

1) Ставови пети, шести, седми и осми тач. IV (уз чл. 7) Упутства за извршење Уредбе о међусобном

плаћању у привреди број VII-55910 од 25 децембра 1947 године, објављеног у „Службеном листу ФНРЈ“ број 111 од 31 децембра 1947 године, замењују се новим следећим ставовима:

„Под извршеним услугама у смислу уредбе подра-
умевају се и извршени радови, као на пр.: грађевин-
ски, монтажни, столарски, молерски и сл. Код ових
радова као дан извршења услуге сматра се датум (дан)
предаје односно доставе ситуације (рачуна) наручи-
оцу или овлашћеном лицу (надзорном органу).

Уз налог за наплату извођач радова подноси др-
жавном кредитном предузећу копију (један примерак)
ситуације (рачуна) и потврду о предаји оригиналне
ситуације (рачуна) наручиоцу радова или од њега
овлашћеном лицу (надзорном органу). Ако се достава
ситуације наручиоцу радова врши преко поште, по-
tvrда поште служиће извођачу ако доказ (потврда) да
је ситуацију доставио наручиоцу радова.

Ако наручилац или од њега овлашћено лице, по
ситуацији наплаћеној пре пријема извршених радова,
накнадно оспори извршене радове делимично или у
целини, или ако оспори наплаћени износ због погреш-
ног обрачуна, наручилац је овлашћен да за оспорени
износ изда државном кредитном предузећу налог за
регрес. Примљени налог за регрес државно кредитно
предузеће извршиће на терет рачуна извођача радова.

У случају спора по регресу, извршеном према
претходном ставу, надлежна је државна арбитража.

Окончану ситуацију државно кредитно предузеће
не може исплатити без окончаног рачуна и решења
комисије за пријем извршених радова (колаудационе
комисије).

2) Ово упутство ступа на снагу даном објављива-
ња у „Службеном листу Федеративне Народне Ре-
публике Југославије“.

Бр. 31347

28 септембра 1949 године

Београд

Министар финансија,
Добривоје Радосављевић, с. р.

693.

На основу чл. 6 Уредбе о угоститељским преду-
зећима („Службени лист ФНРЈ“ бр. 32/49) и чл. 60 О-
сновне уредбе о пројектовању („Службени лист ФНРЈ“
бр. 48/48), а у сагласности са Претседником Савезне
планске комисије, прописујем

У П У Т С Т В О

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ИДЕЈНЕ ПРОЈЕКТЕ
ОБЈЕКТА НАМЕЊЕНИХ ТУРИЗМУ И УГОСТИТЕЉС-
ТВУ, КАО И О ОБРАЗОВАЊУ И РАДУ СТРУЧНЕ КО-
МИСИЈЕ ЗА ДАВАЊЕ МИШЉЕЊА О ГРАЂЕЊУ НО-
ВИХ И ОСПОСОБЉАВАЊУ ПОСТОЈЕЋИХ УГОСТИ-
ТЕЉСКИХ ОБЈЕКТА

1. При грађењу нових угоститељских објеката

Да би идејни пројекти угоститељских објеката би-
ли у складу са планским развојем туризма и угости-
тељства и одговарали техничким, хигијенским и дру-
гим условима потребним за правилно пословање уго-
ститељских радњи односно предузећа, дужност је ин-
веститора, без обзира на сектор власништва и значај
угоститељског објекта, да на идејне пројекте нових
објеката намењених туризму и угоститељству, пре њи-
ховог подношења на ревизију комисији за ревизију,

идејних пројеката (чл. 7 Основне уредбе о пројекто-
вању) прибаве, на основу поднете пријаве и програма
изградње, сагласност комитета за туризам и угости-
тељство владе народне републике.

Комисије за ревизију идејних пројеката дужне су
да о сваком пројекту објекта намењеног туризму и
угоститељству обавесте комитет за туризам и угости-
тељство владе народне републике. Комитет за тури-
зам и угоститељство владе народне републике предло-
жиће комисији за ревизију идејних пројеката свог
претставника као стручњака.

II. При оспособљавању постојећих угоститељских објеката

Пре него што се приступи ма каквим радовима на
оспособљавању неког постојећег објекта који треба
да послужи туризму и угоститељству, односно пре него
што се приступи изради идејног пројекта за ове ра-
дове, инвеститор је дужан да намеравање радове при-
јави повереништву за туризам и угоститељство обла-
сног народног одбора, односно повереништву (управи)
за туризам и угоститељство средског (градског) народ-
ног одбора. Уз пријаву се прилаже програм изградњи
(оспособљавања).

У оваквим случајевима, тј. када се ради о оспо-
собљавању објекта за туризам и угоститељство, није
потребна сагласност комитета за туризам и угоститељ-
ство владе народне републике на идејне пројекте пред-
виђене у тач. I, овог упутства.

III. Образовање и рад стручне комисије

У циљу спровођења тач. I и II овог упутства коми-
тети за туризам и угоститељство народних република
— за грађење нових објеката, а повереништва за ту-
ризам и угоститељство обласних народних одбора,
односно повереништва (управе) за туризам и
угоститељство средских (градских) народних одбора
за оспособљавање постојећих угоститељских објеката,
дужни су да у року од 10 дана од пријема пријаве
и програма изградње (оспособљавања) образују,
стручну комисију, која ће извршити преглед локације
односног објекта и дати своје мишљење, како би уго-
ститељски објект одговорно условима односно потре-
бама угоститељства и туризма.

Стручном комисијом за давање мишљења о гра-
ђењу нових угоститељских објеката руководи претстав-
ник комитета за туризам и угоститељство владе народ-
не републике. Стручном комисијом за оспособљавање
постојећих угоститељских објеката руководи претстав-
ник повереништва за туризам и угоститељство обла-
сног народног одбора, односно повереништва (управе)
за туризам и угоститељство средског (градског) народ-
ног одбора.

Стручна комисија се састоји од:

а) претставника повереништва за туризам и уго-
ститељство обласног народног одбора, односно пове-
реништва (управе) за туризам и угоститељство сре-
ског (градског) народног одбора;

б) претставника повереништва за народно здравље
обласног односно средског (градског) народног одбора
(санитарни инспектор); и

в) потребног броја одговарајућих стручњака.

Уколико се ради о оспособљавању објеката саве-
зног или републичког значаја, у комисију улази и
претставник комитета за туризам и угоститељство
владе народне републике.

Инвеститор је дужан да препис мишљења коми-
сије из предњег става приложи уз идејни пројект при-

ликом достављања комисији за ревизију идејних пројеката на одобрење.

IV. Ово упутство ће се примењивати од дана објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 2111

5 септембра 1949 године

Београд

Претседник

Комитета за туризам и угоститељство,

Владе ФНРЈ,

Владимир Велебит, с. р.

Сагласан,

Претседник

Савезне планске комисије,

Борис Кидрич, с. р.

694.

На основу члана 4 и 19 Основне уредбе о преносу делова основних средстава државних привредних предузећа, у споразуму са Министром грађевина ФНРЈ, издајем

НАРЕДБУ

О ДАВАЊУ НА ПОСЛУГУ ГРАЂЕВИНСКИХ МАШИНА

1) Ради правилног коришћења грађевинских машина могу грађевинска предузећа једна другима уступати на привремену послугу своје недовољно искоришћене грађевинске машине.

У истом циљу може Министар грађевина ФНРЈ донети решење да се недовољно коришћене грађевинске машине савезних, републичких и локалних грађевинских предузећа предаду на привремену послугу другим савезним, републичким и локалним грађевинским предузећима.

Решењем може Министар грађевина ФНРЈ наредити да грађевинско предузеће једне републике преда своје недовољно коришћене машине на послугу грађевинском предузећу друге републике.

По потреби може Министар грађевина ФНРЈ решењем одредити да се са грађевинском машином привремено уступе и њени руководиоци.

2) Решење о предаји на послугу грађевинских машина донеће Министар грађевина ФНРЈ на основу образложеног и провереног предлога директора грађевинског предузећа које грађевинску машину тражи на послугу или на основу евидентних података о искоришћености грађевинске машине.

Ово решење доставиће се заинтересованим грађевинским предузећима и министарству грађевина Народне републике досадашњег корисника грађевинске машине.

3) У решењу ће се нарочито предвидети да се машина мора предати комисији, да послуга не може трајати дуже од једне године и да се машина по истеку одређеног рока мора у исправном стању вратити предузећу од кога је примљена.

Истим решењем наменоваће се и комисија која ће извршити примопредају грађевинске машине.

4) На основу решења Министра грађевина ФНРЈ о давању грађевинске машине на послугу закључиће грађевинска предузећа писмени уговор о послуги, у коме ће нарочито бити предвиђене одредбе о трошковима

одржавања грађевинске машине, о року трајања послуге, о томе да се машина сме користити само у сврху, за коју је намењена, да ће се одржавати у исправном стању, као и о одговорности за евентуалну накнаду штете.

5) Грађевинска предузећа су дужна да уговор о послуги закључе у року од три дана по пријему решења Министарства грађевина ФНРЈ.

Уколико се предузећа не споразумеју о условима уговора, односно ако које одбије да закључи уговор, грађевинска машина се мора уступити новом кориснику по решењу Министра грађевина ФНРЈ.

6) Директор грађевинског предузећа који грађевинску машину прима на послугу дужан је да одмах по склапању уговора достави Министарству грађевина ФНРЈ прегис записника о примопредаји и прегис уговора о послуги грађевинске машине.

7) Директор предузећа који прима грађевинску машину на послугу, као и директор предузећа који грађевинску машину даје на послугу, дужни су да у року од осам дана по извршеној предаји грађевинске машине на послугу о овом извести своје административно-оперативне руководиоце.

8) Новчаном казном до 10.000 динара казниће се директор предузећа који не поступи по решењу Министра грађевина ФНРЈ односно који неоправдано одбије да закључи уговор.

9) Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 14925

15 августа 1949 године

Београд

Претседник

Савезне планске комисије,

Борис Кидрич, с. р.

Споразуман

Министар грађевина,

Влада Зечевић, с. р.

695.

На основу члана 5 Уредбе о привременим нормама и привременим техничким прописима у грађевинарству, а на предлог Министра железница, ФНРЈ доносимо

РЕШЕЊЕ

О СПЕЦИФИЧНОМ КАРАКТЕРУ ЖЕЛЕЗНИЧКИХ МОСТОВА КАО ГРАЂЕВИНСКИХ РАДОВА

1) При доношењу привремених техничких прописа имају се железнички челични мостови и железнички пропусти сматрати као грађевински радови специфичног карактера уколико се прописи односе на:

- а) основна упутства;
- б) рачунска оптерећења мостова;
- в) пројектовање камених мостова и пропуска;
- г) пројектовање челичних мостова и пропуска.

2) Ово решење примењиваће се од дана објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 5090

5 септембра 1949 године

Београд

Претседник

Савезне планске комисије,

Борис Кидрич, с. р.

Министар грађевина,

Влада Зечевић, с. р.

696.

На основу чл. 30 ст. I Уредбе о извршењу буџета и тачке X Упутства о вођењу двојног књиговодства у установама и надлештвима који по буџету или тромесечном плану имају предрачун (буџетске установе и надлештва) — „Службени лист ФНРЈ” бр. 57/47 — доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРИМЕНИ УПУТСТВА О ВОЂЕЊУ ЕВИДЕНЦИЈЕ ИНВЕНТАРА И МАТЕРИЈАЛА КОД ДРЖАВНИХ УСТАНОВА И НАДЛЕШТАВА КОЈИ СЕ ФИНАНСИРАЈУ НА ОСНОВУ ОДОБРЕНОГ ПРЕДРАЧУНА

I. На буџетске установе и надлештва примењиваће се Упутство о вођењу евиденције инвентара и материјала код државних установа и надлештава који се финансирају на основу одобреног предрачуна (М. ф. број 28209/49), које ће бити објављено у посебном издању „Службеног листа ФНРЈ” и које чини саставни део овог решења.

II. Ово решење примењиваће се од дана објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 28514

2 септембра 1949 године

Београд

Министар финансија,

Добривоје Радосављевић, с. р.

697.

На основу чл. 6 Уредбе о радним нормама („Службени лист ФНРЈ” бр. 109 од 18 децембра 1948 године), а у сагласности са Министром грађевина ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ

О ПРИВРЕМЕНИМ НОРМАМА ЗА ПОСЛОВЕ КОД ГРАЂЕЊА И ОДРЖАВАЊА ГОРЊЕГ СТРОЈА ЖЕЛЕЗНИЧКИХ ПРУГА Г Н 283

1) Привремене норме радног учинка за послове код грађења и одржавања горњег строја железничких пруга Г Н 283, штампане као посебно издање Министарства железница ФНРЈ, саставни су део овог решења и примењиваће се на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије”.

2) Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије”.

Бр. 763

14 септембра 1949 године

Београд

Министар железница,

Тодор Вујасиновић, с. р.

Сагласан,

Министар грађевина,

Влада Зечевић, с. р.

698.

На основу тач. XXXIX Решења о рабатима и маржама за производе односно групе производа за које су прописане јединствене цене са важношћу на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије „Службени лист ФНРЈ” бр. 62/48), у сагласности са Министром трговине и снабдевања ФНРЈ, доносимо

РЕШЕЊЕ

О НОРМАТИВИМА ЗА ИСПОРУКУ РОБЕ ПРЕХРАБЕНЕ И ДРВНЕ ИНДУСТРИЈЕ ДРЖАВНИХ ПОЉОПРИВРЕДНИХ ДОБАРА, КОЈИ НИСУ ОБУХВАЋЕНИ РЕШЕЊЕМ МИНИСТРА ЛАКЕ ИНДУСТРИЈЕ ФНРЈ, II БР. 14293 ОД 10 ОКТОБРА 1948 ГОДИНЕ („СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ” БР. 91/48)

Назив артикла	Јед. мере	Нормативи минималних количина	
		испорука из фабрике	из стоваришта
1) Нормативи за испоруку прехранбених артикала:			
масне киселине	кг.	200	—
казеин	„	500	—
маслац	„	50	—
тврди сир	„	200	—
салама	„	100	—
суво месо	„	200	—
маст за јело	„	1.000	—
месне конзерве	„	500	—
2) Нормативи за испоруку резане грађе:			
четинари и меки лишћари	м³	15	—
тврди лишћари	„	12	—

Ово решење ступа на снагу одмах.

Бр. 21912

8 октобра 1949 године

Београд

Министар пољопривреде,
Милијко Тодоровић, с. р.Министар лаке индустрије,
Јосип Цазин, с. р.

Сагласан,

Министар трговине и снабдевања,
Осман Карабеговић, с. р.

699.

На основу члана 17 Правилника о садржини и начину закључивања уговора о раду („Службени лист ФНРЈ”, бр. 29/49), а у сагласности са Министром рада ФНРЈ, доносим

РЕШЕЊЕ

О УВОЂЕЊУ ОБРАСЦА УГОВОРА О РАДУ У ЛАКОЈ ИНДУСТРИЈИ

1. Писмени уговор о раду закључиваће се са радницима у лакој индустрији по образцу уговора о раду

који је саставни део овог решења, а који ће се засебно отштампати и примењивати на целој територији Федеративне Народне Републике Југославије.

2. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу Федеративне Народне Републике Југославије“.

Бр. 5341

6 септембра 1949 године

Београд

Министар лаке индустрије,
Јосип Цаци, с. р.

Сагласан,

Министар рада,
Љубчо Арсов, с. р.

ОДЛИКОВАЊА

На основу чл. 2 Закона о орденима и медаљма, а на предлог Врховног команданта оружаних снага ФНРЈ, Президијум Народне скупштине Федеративне Народне Републике Југославије

решао је

да се за показану храброст и заслуге у савесном вршењу дужности чувара граница одликују,

МЕДАЉОМ ЗА ХРАБРОСТ:

потпоручник Јакшић Николе Милета;
војник Марковић Митра Миливоје.

ОРДЕНОМ ЗАСЛУГЕ ЗА НАРОДНИ РЕД:

десетар Марковић Драгутина Љубиша,

Бр. 183

21 јула 1949. године

Београд

Секретар,
М. Перунички, с. р.

Претседник,
до И. Рибар, с. р.

ИЗ СЛУЖБЕНИХ ЛИСТОВА НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА

УРАДНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
СЛОВЕНИЈЕ

„Урадни лист Народне Републике Словеније“ у броју 30 од 4 октобра 1949 године објављује:

Наредбу о пољопривредним производима који ће се куповати по одређеним државним (везаним) ценама, поред оних одређених Решењем о пољопривредним производима који ће се куповати по државним (везаним) ценама;

Решење о државним (везаним) ценама за воће и шумске саднице;

Решење о државним (везаним) ценама за вино, вински мошт (ширу) и гржбе за прераду у економској 1949/50 години;

Допуну упутства о прикупљању ушура (ујма) од млинова, крупара и круњача и о прикупљању манипулативних вишкова жита од млинова у економској 1949/50 години.

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
ХРВАТСКЕ

„Народне новине“, службени лист Народне Републике Хрватске, у бројевима: 78, 79 и 80 немају службени део. У броју 81 од 5 октобра 1949 године објављују:

Наредбу о поступку код планирања и исказивања потреба потрошачких карата за месец новембар 1949 године;

Упутство о висини и начину одобравања учешћа у тржишној добити занатским произвођачким задругама, произвођачким предузећима друштвених организација и приватним занатским радњама и предузећима код продаје производа намењених слободној продаји;

Упутство о одобравању додатног износа добитка код одређивања цена производа намењених слободној продаји.

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ

„Службени гласник Народне Републике Србије“ у броју 42 од 5 октобра 1949 године објављује:

Уредбу о оснивању Главне дирекције предузећа за откуп коже и вуне;

Уредбу о обавезном откупу коња за рад;

Наредбу о одобравању количина ракије и вина које се могу утрошити у домаћинствима произвођача без плаћања пореза на промет производа.

САДРЖАЈ:

	Страна
687. Уредба о откупу житарица у економској 1950/51 години — — — — —	1193
688. Уредба о обавезном откупу стоке и свиња у 1950 години — — — — —	1195
689. Уредба о откупу маслина и маслиновог уља — — — — —	1197
690. Уредба о преношењу надлежности на обласне народне одборе — — — — —	1199
691. Уредба о завођењу и ношењу службеног одела (униформе) у поморству — — — — —	1204
692. Упутство о изменама тач. IV Упутства за извршење Уредбе о међусобном плаћању у привреди — — — — —	1204
693. Упутство о давању сагласности на идејне пројекте објеката намењених туризму и угоститељству, као и о образовању и раду стручне комисије за давање мишљења о грађењу нових и оспособљавању постојећих угоститељских објеката — — — — —	1205
694. Наредба о давању на послугу грађевинских машина — — — — —	1206
695. Решење о специфичном карактеру железничких мостова као грађевинских радова — — — — —	1206
696. Решење о примени Упутства о вођењу евиденције инвентара и материјала код државних установа и надлештава који се финансирају на основу одобреног предрачуна — — — — —	1207
697. Решење о привременим нормама за послове код грађења и одржавања горњег строја железничких пруга ГН 283 — — — — —	1207
698. Решење о нормативима за испоруку робе прехранбене и дрвне индустрије државних пољопривредних добара, који нису обухваћени решењем Министра лаке индустрије ФНРЈ II бр. 14203 од 10 октобра 1948 године („Службени лист ФНРЈ“ бр. 91/48) — — — — —	1207
699. Решење о увођењу обрасца уговора о раду у лакој индустрији — — — — —	1207

Издавач: „Службени лист ФНРЈ“ — новинарско издавачко предузеће — Београд, Бранкова ул. бр. 20.

— Директор и одговорни уредник Слободан М. Нешовић, Мајке Јевросиме бр. 20. —

Штампа Југословенског штампарског предузећа, Београд